

32001D0681

17.9.2001

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 247/24

DECYZJA KOMISJI**z dnia 7 września 2001 r.****w sprawie wytycznych dotyczących wykonania rozporządzenia (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady dopuszczającego dobrowolny udział organizacji w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS)***(notyfikowana jako dokument nr C(2001) 2504)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2001/681/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczające dobrowolny udział organizacji w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 lit. s) akapit drugi i art. 3 ust. 3 lit. b) i art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 761/2001 ustanawia wymagania dla uczestnictwa organizacji w EMAS.
- (2) Należy ustanowić wytyczne w celu zapewnienia jednolitego stosowania rozporządzenia (WE) nr 761/2001 przez wszystkie Państwa Członkowskie.
- (3) Należy określić szczególne przypadki, w których określenie odpowiednich podmiotów, które mają być zarejestrowane jako organizacje EMAS, może być trudne i zapewnić zharmonizowane podejście do sytuacji, jak również wyjątki, gdy zezwala się na rejestrację podmiotu mniejszego niż obiekt.
- (4) Należy ustanowić, w ramach EMAS, wytyczne odnośnie ustanowienia programów inspekcji organizacji w celu zatwierdzania oświadczeń o środowisku, a następnie dokonywania ich corocznej aktualizacji, jak również wyjątki od zasady corocznych uaktualnień podlegających corocznemu zatwierdzeniu.
- (5) Należy także dokonać harmonizacji praktycznego wykorzystywania logo EMAS i zapewnić sporządzenie, w przejrzysty sposób, wyczerpującego wykazu wyjątków dotyczących wykorzystania logo w niektórych warunkach.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opi-

nią Komitetu powołanego na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 761/2001,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Podmioty, na mocy art. 2 lit. s) akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 761/2001 są rejestrowane jako organizacje zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku I.

Artykuł 2

Organizacje posiadają zatwierdzenie aktualizacji swoich oświadczeń o środowisku, jak określono w art. 3 ust. 3, lit. b) rozporządzenia (WE) nr 761/2001, zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku II.

Artykuł 3

Logo EMAS określone w art. 8 rozporządzenia nr (WE) 761/2001 wykorzystuje się zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku III.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 września 2001 r.

W imieniu Komisji

Margot WALLSTRÖM

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 24.4.2001, str. 1.

ZAŁĄCZNIK I

WYTYCZNE W SPRAWIE PODMIOTÓW ODPOWIEDNIH DLA REJESTRACJI W SYSTEMIE EMAS

(Wszystkie odniesienia do załączników dotyczą załączników do rozporządzenia (WE) nr 761/2001, o ile wyraźnie nie stwierdzono inaczej)

Cel wytycznych

Rozszerzenie EMAS, który tradycyjnie obejmował sektor przemysłowy i produkcyjny na wszystkie organizacje mające wpływ na środowisko oznacza, że w systemie EMAS będą mogły rejestrować się podmioty o różnych strukturach organizacyjnych. Niniejsze wytyczne zostały przygotowane na podstawie art. 2 lit. s) zdanie drugie i czwarte oraz art. 2 lit. t) rozporządzenia (WE) nr 761/2001 w celu pomocy organizacjom, inspektorom ochrony środowiska oraz właściwym organom w podejmowaniu decyzji dotyczących rejestracji odpowiednich podmiotów jako organizacji EMAS.

Zasady wyboru podmiotów do rejestracji stanowią kombinację nadzoru nad zarządzaniem i geograficznej lokalizacji.

Podmiot, który ma zostać zarejestrowany jako organizacja należąca do EMAS, nie wykracza poza granice jednego Państwa Członkowskiego. Jeżeli organizacja obejmuje jeden lub więcej obiektów, każdy obiekt, do którego EMAS ma zastosowanie, powinien spełniać wszystkie wymagania EMAS włącznie z ciągłym doskonaleniem wyników dotyczących wpływu na środowisko, w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 761/2001.

Wzięto pod uwagę podmioty o następującej strukturze organizacyjnej, które zostaną szczegółowo rozpatrzone w dalszych ustępach niniejszego dokumentu:

1. organizacje działające tylko w jednym obiekcie;
2. organizacje, które mogą, w wyjątkowych wypadkach, rejestrować podmiot mniejszy niż jeden obiekt;
3. organizacje działające na różnych obiektach:
 - a) takie same lub podobne produkty lub usługi,
 - b) różne produkty lub usługi;
4. organizacje, w przypadku których nie można prawidłowo określić konkretnego obiektu;
5. organizacje czasowo sprawujące nadzór nad danym obiektem;
6. niezależne organizacje rejestrujące się jako jedna wspólna organizacja;
7. małe przedsiębiorstwa działające na danym, dużym terytorium, produkujące takie same lub podobne produkty lub usługi;
8. władze lokalne i instytucje rządowe.

Na wstępie uczestnicy EMAS powinni pamiętać, że inspektorzy ochrony środowiska oraz, gdzie sytuacja tego wymaga, właściwe władze, mogą wywierać wpływ na podejmowanie decyzji dotyczących rejestracji podmiotów (patrz: art. 2 lit. s) i t) rozporządzenia (WE) nr 761/2001). Wszyscy uczestnicy w równym stopniu są zobowiązani do sporządzenia oświadczenia o środowisku, które, między innymi, musi obejmować jasny i jednoznaczny opis organizacji rejestrującej się w systemie EMAS oraz skrócony opis jej działalności, produktów i usług oraz jej związków z macierzystą organizacją (patrz: załącznik III pkt 3.2 lit. a)). Niniejsze wymagania wiążą się z innymi wymaganiami dotyczącymi nadzoru zarządu i wpływu na aspekty ekologiczne organizacji (patrz: załącznik I. A, w szczególności pkt 4.3.1, i załącznik I. B).

Celem niniejszych wymagań jest zapewnienie, aby organizacja posiadała nadzór zarządu oraz wpływ na jej aspekty działania związane ze środowiskiem, które wywierają znaczący wpływ na środowisko we wszystkich obiektach. Dlatego też, zaleca się, aby uczestnicy w sposób przejrzysty i umotywowany uzasadnili wybór obiektów lub części obiektów organizacji, które mają być zarejestrowane. Tak czyniąc, z wyprzedzeniem spełnią wymagania oświadczeń o środowisku, i znajdują się w dobrej pozycji, aby odpowiedzieć na ewentualne zapytania, w szczególności ze strony inspektorów ochrony środowiska i właściwych organów, ale także innych zainteresowanych stron. Właściwy organ odmówi rejestracji w przypadku, jeśli wybrany do rejestracji podmiot nie zachowa zgodności z definicjami podanymi w art. 2 lit. s) i t) rozporządzenia (WE) nr 761/2001 i wyjaśnionymi w niniejszych wytycznych. W przypadku wątpliwości, organizacja powinna skonsultować się z właściwym organem już w początkowej fazie wdrażania systemu zarządzania środowiskowego (EMS).

Zasady:

- przejrzystość,
- kontrola zarządcza,
- wybór nie tylko dobrych obszarów,
- publiczna księgowość,
- księgowość lokalna.

Definicje

„Organizacja” oznacza, zgodnie z art. 2 lit. s) rozporządzenia (WE) nr 761/2001, spółkę, korporację, firmę, przedsiębiorstwo, organ lub instytucję albo część lub kombinację powyższych, posiadające lub nie osobowość prawną, publiczne lub państwowe, mające własne funkcje i administrację.

„Obiekt” oznacza, zgodnie z art. 2 lit. t) rozporządzenia nr (WE) 761/2001, cały teren na geograficznie wydzielonym obszarze, podlegający kontroli zarządczej organizacji, obejmującej działania, produkty i usługi, łącznie z całą infrastrukturą, wyposażeniem i materiałami.

„Podmiot” oznacza obiekt lub mniejszą jednostkę, organizację, część lub grupę organizacji, ubiegającą się o zarejestrowanie pod jednym numerem rejestracyjnym.

1. ORGANIZACJE DZIAŁAJĄCE TYLKO W JEDNYM OBIEKCIE

Organizacje działające tylko w jednym obiekcie stanowią najprostszy przypadek, ponieważ zasięg zarządzania i geograficznej lokalizacji pozostają ze sobą w zgodzie. Obiekty zarejestrowane w systemie EMAS I mieszczą się w tej kategorii zgodnie z art. 17 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 761/2001.

Pozytywne przykłady:

- spółka, działająca w jednym obiekcie, w przypadku gdy produkuje zarówno rury, jak i radia, może zarejestrować jedynie jedną z tych gałęzi produkcji,
- kawiarnia w obiekcie producenta odzieży może być zarejestrowana oddzielnie.

Negatywne przykłady:

- spółka farmaceutyczna nie może osobno zarejestrować jedynie części zakładów produkującej końcowy produkt docierający do konsumenta, pomijając podstawowy proces produkcyjny dotyczący substancji pośrednich produkowanych w tym samym obiekcie.

2. WYJĄTKOWE PRZYPADKI REJESTRACJI PODMIOTÓW MNIEJSZYCH, NIŻ JEDEN OBIEKT

W przypadku gdy organizacja rozważa zarejestrowanie podmiotu mniejszego niż jeden obiekt, u podstawy jej decyzji muszą leżeć następujące zasady. Po pierwsze, wyjątku takiego nie można stosować do celów „wybierania najlepszych części”. A zatem nie wolno rejestrować części jedyne go procesu produkcji z zamiarem wyłączenia części obiektu, które nie mogą być zarejestrowane zgodnie z EMAS. Organizacja musi być w stanie przedstawić dowody swojej zdolności do monitorowania i nadzoru wszystkich znaczących aspektów ochrony środowiska i udowodnić, że podmiot, który zamierza zarejestrować, nie został szczególnie wyodrębniony od innych części większego obiektu, osiągających słabe wyniki działalności.

Po drugie, muszą być zachowane zasady „odpowiedzialności wobec społeczności lokalnej” i „odpowiedzialności publicznej” wyrażone w załączniku III pkt 3.7 i załączniku I pkt B.2 i pkt B.3. Komunikacja ze społeczeństwem jest kluczowym elementem EMAS. We własnym interesie organizacja powinna w sposób przejrzysty i zrozumiały informować społeczeństwo o wpływie na środowisko konkretnego obiektu. W przypadku gdy mniejsza jednostka posiada swój własny rynek, może być dla niego ważna możliwość używania logo dla przekazywania swoich własnych komunikatów. Jednakże jeśli podmiot mniejszy niż dany obiekt zamierza zarejestrować się w EMAS, należy jasno podać do wiadomości społeczeństwa, że jedynie części działań organizacji w danym obiekcie są zarządzane zgodnie z EMAS, gdyż zwykle działalność organizacji w jednym obiekcie jest postrzegana przez społeczeństwo jako jedna nierozdzielna część. Organizacja odpowiada za jasną, czytelną komunikację z otoczeniem i podejmowanie odpowiednich działań w celu uniknięcia wprowadzania społeczeństwa w błąd.

Na podstawie tych zasad podmiot mniejszy niż jeden obiekt może być zarejestrowany odrębnie, jeżeli:

- mniejsza jednostka jasno określiła swoje produkty, usługi lub działania, aspekty ekologiczne i wpływ mniejszej jednostki na środowisko można jasno określić i odróżnić od aspektów i wpływu innych, niezarejestrowanych części obiektu,
- mniejsza jednostka ma własny zarząd i funkcje administracyjne oraz kompetencje do zapewnienia, że mniejsza jednostka jest uprawniona do organizowania i nadzorowania EMS, jego wpływu na środowisko i podejmowania działań korygujących w ramach swoich obowiązków. Dowody można znaleźć w statusie prawnym organizacji, jej rejestracji w izbie handlowej, schematach organizacyjnych, raportach macierzystej organizacji, własnej korespondencji itp.,
- mniejszej jednostce jasno wyznaczono obowiązki dotyczące zgodności z wymaganiami określonymi w pozwoleniach, licencjach dotyczących ochrony środowiska wystawionych dla podpodziału.

Obiektu nie można dalej dzielić, jeśli:

- wydzielony podmiot obejmuje jedynie część działań prowadzonych w obiekcie, które nie są reprezentatywne z punktu widzenia aspektów ekologicznych i wpływu całości działań prowadzonych w danym obiekcie,
- z zewnętrznego punktu widzenia nie jest zrozumiałe, która część działań prowadzonych w danym obiekcie jest zarządzana zgodnie z EMS i dlaczego właśnie ta część została wyodrębniona z działań prowadzonych w danym obiekcie.

Zwłaszcza w tym przypadku istotne jest, aby jasno określić granice obowiązków dotyczące wkładu organizacji i efektów jej działania. W swoich EMS organizacje powinny także uwzględnić powiązania z usługami i działaniami, które niepełnie pozostają w zakresie EMS. Na przykład, organizacja powinna ocenić aspekty ekologiczne i wpływ na środowisko wspólnej infrastruktury w danym obiekcie, takiej jak: wspólna gospodarka odpadami lub oczyszczalnia ścieków i włączyć je do programu ekologicznego i procesu ciągłego doskonalenia.

3. ORGANIZACJA DZIAŁAJĄCA W RÓŻNYCH OBIEKTACH

Na mocy rozporządzenia (WE) nr 761/2001 uczestnicy mogą nadal rejestrować poszczególne obiekty jako „organizację” (określoną w art. 2 lit. s)), jej część lub ich połączenie. W każdym przypadku, wszyscy uczestnicy są zobowiązani do wykazania ciągłego doskonalenia wyników w znaczących aspektach ich działalności i w zakresie wpływu na środowisko zgodnie z ich polityką, programami i celami. Organizacje rejestrujące kilka obiektów jako jedną organizację muszą także uwzględnić wymagania art. 2 lit. b), załącznika I sekcja B pkt 2 i załącznika III pkt 3.7 i być w stanie uzasadnić, dlaczego doskonalenie wyników działalności nie może być widoczne na każdym z obiektów organizacji.

Poza wyjaśnieniem i uzasadnieniem wyboru obiektu lub połączenia obiektów, organizacje dążące do rejestracji w EMAS, niezależnie, czy należą one do sektora prywatnego czy publicznego, powinny być przygotowane do wyjaśnienia i uzasadnienia wszystkim swoim udziałowcom, jakie są ich zamiary dotyczące obiektów dotychczas niezarejestrowanych.

3.1 Organizacje wytwarzające takie same lub podobne produkty lub usługi

W celu uzyskania jednego „numeru rejestracyjnego”, organizacja powinna być w stanie zaprezentować inspektorowi ochrony środowiska, iż konsekwentnie stosuje swoje procedury i polityki zarządzania środowiskowego we wszystkich obiektach. Organizacje mieszczące się w tej kategorii często charakteryzują się wspólnymi procedurami zarządzania dla ich działań prowadzonych w różnych obiektach, np. wspólnym podręcznikiem zarządzania środowiskowego. Z uwagi na ten fakt, może być możliwe zmniejszenie wnikliwości inspekcji w poszczególnych obiektach, jeśli organizacja zaprezentuje pełny nadzór ze strony kierownictwa nad wszystkimi swoimi obiektami.

Jeżeli działania prowadzone w obiekcie mają takie same aspekty ekologiczne i wpływ na środowisko, podlegają podobnemu systemowi zarządzania środowiskowego i prowadzone są w ramach tych samych struktur, jak np. oddziały, biura, urzędnicy operacyjne lub warsztaty, wówczas może okazać się możliwe dokonanie wybiórczej inspekcji niektórych z tych różniących się między sobą obiektów. Przykłady wybrać należy tak, aby zapewnić inspektorowi ochrony środowiska reprezentatywny i wszechstronny wgląd w wyniki organizacji dotyczące ochrony środowiska, aby mógł on sprawdzić rzetelność danych i odpowiedzialność organizacji wobec społeczności lokalnej.

Należy zastosować właściwą praktykę w zakresie technik wyboru próbek ⁽¹⁾. Dokonując wyboru obiektów w celu ich włączenia do programu inspekcji, inspektorzy ochrony środowiska uwzględniają następujące czynniki:

- politykę i programy ochrony środowiska;
- stopień złożoności EMS, znaczenie bezpośrednich i pośrednich aspektów środowiskowych i wpływu na środowisko oraz ewentualne wzajemne oddziaływanie ze szczególnie wrażliwym środowiskiem;
- dojrzałość EMS funkcjonującego w danym obiekcie;
- opinie stron zainteresowanych (skargi, interes publiczny odnoszący się do danego obiektu);
- rozmieszczenie personelu organizacji w obiektach;
- praca zmianowa;
- dotychczasowe problemy ekologiczne;
- wyniki poprzednich inspekcji i kontroli wewnętrznych.

Wszystkie obiekty muszą zostać objęte cyklem inspekcji w danym okresie. W pierwszym cyklu, i w każdym z następnym cyklach inspekcji należy włączyć do programu inspekcji siedzibę główną.

Organizacje i inspektorzy ochrony środowiska muszą pamiętać, że w przypadku gdy zachodzą znaczące wpływy na środowisko związane z odmiennymi lokalizacjami geograficznymi, wszystkie te obiekty należy poddać indywidualnej inspekcji, a odnośne dane związane ze znaczącym wpływem na środowisko należy wykazać w oświadczeniu o środowisku zgodnie z zasadami „odpowiedzialności wobec społeczności lokalnej”.

Obiekt należy poddać indywidualnej inspekcji, jeżeli:

- rozmiar, skalę i charakter działań prowadzonych w danym obiekcie uznano za znaczące;
- kontrole wewnętrzne i przeglądy zarządzania wykazały potrzebę działań korygujących;
- od czasu ostatniej inspekcji zaszły znaczne zmiany w systemie zarządzania środowiskiem lub w działaniach prowadzonych w obiekcie;
- lub jeśli obiekt znacznie się różni od innych obiektów zajmowanych przez organizację pod względem:
 - rozmiaru i praktyk pracy,
 - bezpośrednich i pośrednich aspektów ekologicznych/wpływu na środowisko (typ i znaczenie),
 - podatności i wrażliwości środowiska,
 - wymagań prawnych mających zastosowanie,
 - struktury lokalnego EMS i lokalnego systemu zarządzania,
 - rozmiaru, skali i charakteru prowadzonych w danym obiekcie działań.

Organizacje powinny rozważyć ryzyko utraty wspólnej rejestracji dla wszystkich obiektów w przypadku naruszenia wymagań regulacyjnych tylko w jednym obiekcie. Uwzględniając tego typu ryzyko, organizacje mogą dodatkowo indywidualnie zarejestrować te szczególne lokalizacje. W przeciwieństwie do inspekcji, techniki pobierania próbek z zasady mogą nie być stosowane w audytach wewnętrznych zgodnie z załącznikiem II.

⁽¹⁾ Przewodnik ISO/IEC 66.

— EA — 7/02.

— Pozostałe międzynarodowe i krajowe ustawodawstwo i wytyczne.

Przykłady:

- banki,
- biura podróży,
- sieci sklepów detalicznych,
- konsultanci.

3.2. Organizacje wytwarzające różne produkty i usługi

W tych przypadkach inspektor ochrony środowiska nie może korzystać z technik pobierania próbek, gdyż procedury operacyjne i wpływ na środowisko w poszczególnych obiektach będą różne. Do organizacji należy wybór, czy chce ona zarejestrować każdą działkę osobno, czy też chce rejestrować swoje obiekty pod jednym, wspólnym numerem rejestracyjnym.

Niezależnie od tego, czy organizacja chce posiadać jedną lub odrębne rejestracje dla każdego pojedynczego obiektu, należy rozważyć szereg kwestii obejmujących:

- potrzebę analizowania aspektów ekologicznych i wpływu na środowisko, które wiążą się ze wszystkim różniącymi się między sobą lokalizacjami,
- nadzór kierownictwa nad tymi lokalizacjami,
- istnienie polityki ochrony środowiska i programów uwzględniających zasadę odpowiedzialności wobec społeczności lokalnej.

W tym przypadku inspekcji wszystkich obiektów należy dokonywać indywidualnie, a odnoszące się do nich dane środowiskowe należy wykazywać odrębnie w oświadczeniach o środowisku. (Patrz: załącznik III pkt 3.7 i wytyczne dotyczące oświadczeń o środowisku (załącznik II niniejszej decyzji)).

Nawet w tym przypadku organizacja, która chce rejestrować niektóre lub wszystkie swoje obiekty pod wspólnym numerem rejestracyjnym, musi być świadoma ryzyka utraty wspólnej rejestracji w przypadku naruszenia wymagań w choćby jednym obiekcie.

Może zdarzyć się tak, że organizacja rozpocznie rejestrację poszczególnych obiektów, a później zjednoczy je pod jednym wspólnym numerem rejestracyjnym jako jedną organizację.

Przykłady:

- elektrownie,
- zakłady mechaniczne,
- zakłady chemiczne,
- zagospodarowywanie odpadów.

Należy wziąć pod uwagę:

- zgodność korporacyjnej i terenowej polityki ochrony środowiska,
- znaczący lokalny wpływ na środowisko należy zgłosić w oświadczeniu o środowisku,
- wzajemne oddziaływanie aspektów ekologicznych między różnymi obiektami,
- nadzór korporacyjny nad lokalnym EMS,
- możliwość zarejestrowania każdego obiektu osobno,
- utratę wspólnej rejestracji w przypadku wystąpienia naruszenia w jednym obiekcie.

4. ORGANIZACJE, W PRZYPADKU KTÓRYCH NIE MOŻNA PRAWIDŁOWO OKREŚLIĆ KONKRETNIEGO OBIEKTU

W przypadku organizacji, dla których nie można łatwo ustalić obiektu, szczególnie ważne jest w przypadku wystąpienia wątpliwości, aby zarówno organizacja, jak i inspektorzy ochrony środowiska skonsultowali się z właściwymi organem w celu ustalenia, czy wybrany podmiot odpowiada wymogom rejestracji zgodnie z zasadami EMAS.

W takim przypadku należy jasno określić sferę działalności i infrastrukturę oraz zintegrować je we wszystkich aspektach z systemem zarządzania i precyzyjnie opisać w oświadczeniu o środowisku. W szczególności w tych organizacjach ważne jest, aby obowiązki dotyczące znaczących aspektów związanych z ochroną środowiska były jasno określone i aby inspektor ochrony środowiska posiadał dowody, że organizacja posiada prawidłowe procedury kontroli tych aspektów. Ze względu na fakt, że organizacje te działają z reguły na dużych obszarach, włącznie z miastami i metropoliami, organizacja powinna przedstawić odpowiednie dowody potwierdzające, że:

- rozważyła ryzyko dla środowiska naturalnego i ludności,
- przyjęła odpowiednie plany informowania obywateli, jak mają zachowywać się w przypadku sytuacji kryzysowej,
- przygotowuje systematycznie informacje o poziomie zanieczyszczeń,
- rozważyła infrastrukturę pozostającą pod jej kontrolą.

Zdarzają się przypadki, w których organizacja, pomimo kontrolowania różnych obiektów na określonym obszarze, nie może eksploatować każdego oddzielnie i wówczas wpływy na środowisko oddzielnych obiektów są ze sobą powiązane. W takim przypadku odrębne obiekty należy brać pod uwagę jako jedną organizację w celu jej rejestracji w EMAS.

Przykłady:

- dystrybucja usług (ciepło, woda, gaz, energia elektryczna itp.),
- telekomunikacja,
- transport,
- zbiórka odpadów.

5. ORGANIZACJE SPRAWUJĄCE NADZÓR NAD OBIEKTAMI CZASOWYMI

W przypadku gdy organizacje prowadzą działania w obiektach, które nie są ich własnością przez czas określony, inspektor ochrony środowiska sprawdzi system zarządzania organizacją i jej wyniki w zakresie ochrony środowiska na wybranych, tymczasowych obiektach, które będą reprezentatywne dla zdolności organizacji w zakresie zarządzania środowiskowego. Inspektor ochrony środowiska musi zastosować właściwą praktykę w zakresie pobierania próbek w celu zweryfikowania skuteczności procedur na wybranych obiektach.

Organizacja dostarcza dowody na istnienie przyjętych procedur i technologii, odpowiednich dla konkretnych obiektów, na których organizacja tymczasowo działa.

W stosownych przypadkach procedury te obejmują przynajmniej następujące pozycje:

- odpowiednia technologia i kształcenie;
- prawidłowe analizy środowiskowe obiektów przed rozpoczęciem działalności;
- analizy skutków dla środowiska naturalnego wynikających z przyszłych planowanych działań;
- komunikacja ze społecznością mieszkającą w danym obiekcie i władzami lokalnymi dotycząca odpowiednich aspektów ekologicznych związanych z planem pracy oraz określonych rozwiązań w tym zakresie;
- sformułowanie planów naprawczych lub rozwiązań dla poprawy warunków ekologicznych w danym obiekcie przy zakończeniu działalności.

Tymczasowe obiekty, na podstawie przeprowadzanych na miejscu kontroli, stanowią część procesu inspekcji. Zarejestrowana będzie bowiem ich działalność, a nie sama ich lokalizacja.

Przykłady:

- przedsiębiorstwa budowlane,
- zakłady prowadzące prace porządkowe i zakłady oczyszczania,
- usługodawcy,
- zakłady usuwające skutki skażeń,
- cyrki.

6. NIEZALEŻNE ORGANIZACJE DZIAŁAJĄCE NA OGRANICZONYM OBSZARZE ZAREJESTROWANE JAKO JEDNA WSPÓLNA ORGANIZACJA

Należy wziąć pod uwagę, że ludność zamieszkała w sąsiedztwie dużego obiektu, władze lokalne i organy wykonujące przepisy dotyczące ochrony środowiska przejawiają duże zainteresowanie podjęciem wspólnych obowiązków i wprowadzeniem w życie jednego programu ochrony środowiska dla całego obszaru. Niezależne spółki mogą pragnąć włączyć zasoby do wspólnego funduszu, w celu uzyskania wspólnej rejestracji w EMAS. Jest to dozwolone na mocy rozporządzenia, gdyż pod definicją „organizacji” rozumie się spółkę, korporację, firmę, przedsiębiorstwo, władze lub instytucję, jej część lub połączenie, mającą osobowość prawną lub nie, publiczną lub prywatną, która posiada własne funkcje i administrację.

W takich przypadkach uczestniczące organizacje, w celu uzyskania wspólnej rejestracji jako jedna organizacja, muszą być zdolne do zaprezentowania wspólnej odpowiedzialności (polityka, procedury itp.) za zarządzanie znaczącymi aspektami ochrony środowiska i wpływu na środowisko, obejmującymi, w szczególności, ustanowienie celów i zadań oraz działania korygujące. Organizacje, które organizują swoje EMS wspólnie i uzyskują wspólną rejestrację, muszą wykonać się ciągłym doskonaleniem działalności w zakresie znaczących aspektów i wpływu na środowisko zgodnie z ich polityką, celami i programami. Jako że kilka obiektów uzyskuje rejestrację jako jedna organizacja, trzeba także wziąć pod uwagę wymagania art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 761/2001, załącznik I sekcja B pkt 2 i załącznik III pkt 3.7 i być w stanie uzasadnić, dlaczego lepsze wyniki działalności mogą nie być sprawą oczywistą w każdym z obiektów organizacji.

Należy zauważyć, że logo mogą używać jedynie organizacje zarejestrowane w EMAS, a zatem w przypadku parku biznesowego logo może być używane jedynie w powiązaniu z nazwą tego parku. W każdym przypadku pojedyncza organizacja może dodatkowo rejestrować się indywidualnie, poza rejestracją parku biznesowego.

Przykłady:

- mała strefa przemysłowa,
- kompleks wypoczynkowy,
- parki biznesowe.

Należy wziąć pod uwagę:

- wspólną politykę i programy ochrony środowiska,
- wspólne obowiązki zarządcze,
- możliwość utraty wspólnej rejestracji w przypadku naruszenia wymagań w jednym obiekcie.

7. MAŁE PRZEDSIĘBIORSTWA DZIAŁAJĄCE NA DANYM, DUŻYM TERYTORIUM I PRODUKUJĄCE TE SAME LUB PODOBNE PRODUKTY LUB USŁUGI, STARAJĄCE SIĘ O INDYWIDUALNĄ REJESTRACJĘ

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 761/2001 stanowi „...Celem wspierania uczestnictwa małych i średnich przedsiębiorstw, również tych skupionych na właściwie wydzielonych geograficznie terenach, lokalne władze we współpracy ze stowarzyszeniami przemysłowymi, izbami handlowymi i stronami zainteresowanymi mogą oferować pomoc w określeniu znaczących wpływów na środowisko. Małe i średnie przedsiębiorstwa mogą następnie wykorzystać te informacje w celu zdefiniowania programów środowiskowych i ustanowienia ogólnych i szczegółowych celów środowiskowych dla ich systemu zarządzania EMAS...”.

Na tych obszarach geograficznych MŚP (które często dzielą wspólny poziom technologii, te same metody produkcji i mniej więcej te same systemy organizacyjne i zarządzania) zobowiązane są:

- uwzględnić skumulowane skutki wynikające z ich procesów produkcji,
- współdziałać z tą samą wspólnotą, z tymi samymi instytucjami, tymi samymi organami kontroli stanu środowiska na szczeblu lokalnym, w odniesieniu do ich problemów związanych z ochroną środowiska. W rzeczywistości mają one identyczne potrzeby dotyczące jakości środowiska naturalnego,
- rozważyć wzajemne oddziaływanie między ich wpływem na środowisko a wpływem innych przedsiębiorstw przemysłowych działających na danym obszarze geograficznym, jak również przedsiębiorstw świadczących usługi publiczne oraz zabudowy mieszkaniowej.

Z drugiej strony, mają one możliwość:

- poszukiwania wspólnych rozwiązań dla rozstrzygnięcia ich problemów związanych z ochroną środowiska (podniesienie efektywności zakładów dla zmniejszenia zanieczyszczeń, przezwyciężenie ich kulturowych ograniczeń lub ich dostosowania do zarządzania środowiskowego itd.);
- wzajemnego wspierania się, na przykład poprzez:
 - wymianę doświadczeń na temat identyfikacji aspektów ochrony środowiska i wpływu na środowisko,
 - wspólne tworzenie polityki i programów ochrony środowiska,
 - wzajemne wykonywanie kontroli wewnętrznych w organizacji partnera w celu łatwiejszego określenia aspektów ekologicznych i wpływu na środowisko,
 - zatrudnienie wspólnego konsultanta ds. ochrony środowiska,
 - wykorzystanie tej samej infrastruktury dla zarządzania różnymi rodzajami wpływu na środowisko, jak np. oczyszczalnie ścieków, spalarnie odpadów, wysypiska śmieci itp. oraz tworzenie w tym celu szczególnych organizacji, jak np. konsorcja,
 - oraz, na podstawie ich wspólnych wysiłków we wdrażaniu EMS, zatrudnienie tego samego inspektora ochrony środowiska, który ze względu na podobieństwa w systemach EMS może ułatwić proces inspekcji i zatwierdzania oraz obniżyć związane z nim koszty,
- uczestniczenie w lokalnych projektach ekologicznych, jak np. Agenda 21 (władze lokalne lub regionalne bądź organizacje przemysłowe mogą wspierać tego typu działania, pomagając w budowie sieci).

Uwzględniając wcześniejsze rozważania, określenie programu ogólnego, wdrażanego przez władze lokalne, stowarzyszenia przemysłowe, izby handlowe na podstawie wstępnych analiz ekologicznych całego terytorium, stanowi ważny, pożyteczny krok dla MŚP starających się wejść do systemu EMAS.

Dlatego też terytorialny program ochrony środowiska naturalnego powinien być jasno określony, opublikowany i zaakceptowany przez wszystkie zainteresowane strony i dążyć do znacznej poprawy stanu środowiska na całym obszarze.

Kiedy cele i zadania w zakresie ochrony środowiska zostaną już przyjęte i uznane, każda organizacja (MŚP, usługi publiczne, władze lokalne itp.) powinna, na zasadzie dobrowolności zgodnie z procedurą EMAS, określić niezbędne działania w celu indywidualnego zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 i dążyć do rejestracji na zasadzie indywidualnej.

W takim przypadku zadaniem inspektora ochrony środowiska będzie ocenić, czy system zarządzania środowiskowego jest w stanie zrealizować określone cele i zadania każdej organizacji zgodnie z programem ogólnym, celami i zadaniami dla całego obszaru. W związku z tym oświadczenie o środowisku, poza swoimi treściami wymaganymi przez EMAS, powinno jasno określać udział konkretnej organizacji w realizacji celów całego programu ochrony środowiska.

Przykłady:

- rejony przemysłowe,
- obszary atrakcyjne turystycznie,
- centra handlowe.

Należy wziąć pod uwagę:

- ustanowienie organu do prowadzenia promocji,
- zatwierdzenie studium wykonalności projektu,
- niezależną ocenę całości celów i zadań ochrony środowiska,
- zaangażowanie w program lokalnej Agendy 21.

8. WŁADZE LOKALNE I INSTYTUCJE RZĄDOWE

W przypadku gdy organizacja chcąc się zarejestrować w EMAS jest instytucją publiczną, ważne jest, aby stwierdzić, że pośrednie aspekty ekologiczne, takie jak te, które są konsekwencją polityki władz, mogą być najważniejsze. W związku z tym, problemów, które należy rozważyć, nie można ograniczyć jedynie do organizacyjnej struktury zarządzania i związanych z nią bezpośrednich aspektów ekologicznych.

W istocie, obowiązki polityczne administracji publicznej wiążą się z zarządzaniem danym terytorium i jakością życia mieszkańców, obecnie i w przyszłości, za których jest ona odpowiedzialna.

W przypadku niektórych władz lokalnych lub instytucji rządowych, z powodu złożoności zarządzania i kwestii podlegających rozważeniu, możliwe jest zaakceptowanie rejestracji odrębnych części takiej organizacji. W takim przypadku należy przekazywać komunikaty społeczeństwu i używać logo w sposób jednoznacznie dający do zrozumienia, że odnoszą się one jedynie do określonej zarejestrowanej filii lub jednostki.

Zaleca się, aby organizacje te ustanowiły, jako odniesienie, politykę ochrony środowiska, do której każda część organizacji powinna się dostosować.

Przykłady:

- władze lokalne,
- ministerstwa,
- agencje rządowe,
- lokalna Agenda 21.

Należy wziąć pod uwagę:

- konsultacje społeczne i zgodę obywateli,
 - zgodność rozwoju gospodarczego z wymogami środowiska naturalnego,
 - ocenę alternatywnych strategii wyboru i związanych z nimi priorytetów,
 - plany terytorialne i związane z nimi mierzalne cele i obowiązki,
 - ciągłą inspekcję i monitorowanie planu ochrony środowiska,
 - prawidłową równowagę między swobodnymi inicjatywami prywatnymi a potrzebami społecznymi.
 - edukację obywateli i podmiotów gospodarczych.
-

ZAŁĄCZNIK II

WYTYCZNE W SPRAWIE INSPEKCJI, ZATWIERDZANIA I CZĘSTOTLIWOŚCI KONTROLI

(Wszystkie odniesienia do załączników dotyczą załączników do rozporządzenia (WE) nr 761/2001, o ile wyraźnie nie stwierdzono inaczej)

1. WPROWADZENIE

Po dokonaniu pierwszej inspekcji, EMAS wymaga, aby inspektor ochrony środowiska wspólnie z organizacją opracował i ustalił program inspekcji, obejmujący okres nie dłuższy niż 36 miesięcy. Po pierwszym zatwierdzeniu oświadczenia o środowisku, EMAS wymaga także corocznego uaktualniania informacji i zatwierdzania wszelkich zmian, z wyjątkiem niektórych okoliczności. Niniejsze wytyczne określają kwestie, jakie należy rozważyć, opracowując program inspekcji, obejmujące przypadki, gdy odchylenia od częstotliwości uaktualniania informacji w oświadczeniu o środowisku mogą być uzasadnione. Niniejszy dokument zawiera także wskazówki odnośnie częstotliwości prowadzenia kontroli wewnętrznych.

Dla zapewnienia jasności, określenia użyte w niniejszych wytycznych oznaczają:

„Inspekcja” — ocena (audyt) przeprowadzona przez inspektora ochrony środowiska — specjalistę w zakresie ochrony środowiska w celu zapewnienia, że polityka ochrony środowiska, system zarządzania i procedury audytu organizacji odpowiadają wymaganiom rozporządzenia (WE) nr 761/2001. Obejmuje to wizyty inspektora ochrony środowiska w organizacji, badanie dokumentacji/zapisów i rozmowy z pracownikami.

„Zatwierdzenie” — ocena przeprowadzona przez inspektora ochrony środowiska — specjalistę w zakresie ochrony środowiska w celu sprawdzenia, czy informacje i dane zawarte w oświadczeniu o środowisku są rzetelne, wiarygodne i prawdziwe i czy spełniają wymagania wymienione w załączniku III pkt 3.2.

2. PROGRAM INSPEKCJI

2.1 Wymaganie

W porozumieniu z organizacją, inspektor ochrony środowiska opracowuje program w celu zapewnienia, aby wszystkie elementy wymagane dla rejestracji w EMAS zostały poddane inspekcji w okresie nieprzekraczającym 36 miesięcy (załącznik V pkt 5.6).

2.2 Cel

Celem tego wymagania jest ponowne zapewnienie kierownictwa organizacji i stron zainteresowanych, że polityka ochrony środowiska, system zarządzania, procedury, informacje, pomiary i monitorowanie danych spełniają wymagania rozporządzenia (WE) nr 761/2001. Stałe współdziałanie między inspektorem ochrony środowiska a organizacją pomaga w budowie wiarygodności i zaufania do użytkowników EMAS, jak również do samego systemu. W celu zapewnienia bieżącego nadzoru nad systemem EMS i wynikami organizacji w zakresie ochrony środowiska, dobrą praktyką będzie takie ustalenie schematu inspekcji, aby 1/3 działań organizacji mogła być poddawana inspekcjom corocznie — w ten sposób w maksymalnym okresie 36 miesięcy zostaną poddane inspekcji wszystkie działania. Pomoże to również w przekonaniu inspektora ochrony środowiska o dokładności, wiarygodności i rzetelności informacji zawartych w oświadczeniu o środowisku.

Jednakże w małych organizacjach i przedsiębiorstwach (patrz: ramka z definicją) inspekcja może odbyć się podczas jednej wizyty, przy częstotliwości uzgodnionej między inspektorem ochrony środowiska a organizacją, ale co najmniej co 36 miesięcy dla całości systemu.

Definicja małej organizacji lub małego przedsiębiorstwa

„Małe przedsiębiorstwo” określa się jako przedsiębiorstwo, które:

- zatrudnia mniej niż 50 pracowników oraz
- posiada,
 - obrót roczny nieprzekraczający 7 milionów EUR, lub
 - roczne zestawienie bilansowe nieprzekraczające 5 milionów EUR,

- i w którym nie więcej niż 25 % kapitału lub praw do głosu jest własnością jednego przedsiębiorstwa lub wspólną własnością kilku przedsiębiorstw.

2.3 Wytyczne

Inspektor ochrony środowiska opracowuje i zatwierdza program inspekcji jedynie wtedy, gdy wstępna pełna inspekcja i zatwierdzanie oświadczenia o środowisku zostaną zakończone. Opracowując program inspekcji, inspektor ochrony środowiska powinien rozważyć:

- zalety i zaufanie do programu kontroli wewnętrznych, włącznie z częstotliwością kontroli wewnętrznych,
- złożoność EMS,
- politykę ochrony środowiska,
- rozmiar, skalę i charakter działań, produktów i usług organizacji,
- znaczenie bezpośrednich i pośrednich kwestii związanych z ochroną środowiska, nad którymi organizacja ma kontrolę lub można się spodziewać, iż będzie miała na nie wpływ,
- zalety systemu zarządzania danymi i informacjami oraz ich wyszukiwania, ponieważ wiąże się to z informacjami i danymi zawartymi w oświadczeniu o środowisku,
- dotychczasowe problemy dotyczące ochrony środowiska,
- zakres działań podlegających przepisom dotyczącym ochrony środowiska,
- wyniki poprzednich inspekcji,
- doświadczenie organizacji w zachowywaniu zgodności z wymaganiami EMAS.

Inspektor ochrony środowiska, oceniając zgodność z wymaganiami rozporządzenia w sprawie EMAS, może oprzeć tę ocenę na funkcjach, działaniach, produktach i usługach organizacji lub na aspektach ochrony środowiska, nad którymi organizacja ma bezpośrednią lub pośrednią kontrolę czy wpływ.

Inspekcja organizacji, które posiadają uznaną certyfikację systemów zgodnych z normą EN ISO 14001 (lub inną normą środowiskową) uznaną zgodnie z procedurami określonymi w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 761/2001, wymaga uwzględnienia jedynie tych elementów, których nie obejmuje uznana norma. W takich przypadkach inspektor ochrony środowiska powinien wziąć pod uwagę program nadzoru EN ISO 14001, opracowując program inspekcji oraz w miarę możliwości, o ile będzie to wykonalne, połączyć wizyty oceniające, aby uniknąć niepotrzebnego dublowania działań, kosztów i czasu organizacji. Jednakże działania prowadzone w ramach inspekcji różnić się będą od działań wykonywanych w ramach wizyt nadzoru składanych w ramach certyfikacji EN ISO 14001. W szczególności obejmować będą dodatkowe punkty objęte załącznikiem I.

3. AKTUALIZACJA INFORMACJI DOTYCZĄCYCH OCHRONY ŚRODOWISKA

3.1 Wymaganie

Artykuł 3 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 761/2001 wymaga dla utrzymania przez organizację rejestracji w EMAS, aby: „przesyłała niezbędne roczne zatwierdzone aktualizacje oświadczenia o środowisku do właściwych organów oraz udostępniała je opinii publicznej. Odstępstwa w zakresie częstotliwości wykonywania aktualizacji oświadczeń możliwe są w okolicznościach ustanowionych w wytycznych Komisji przyjętych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 ust. 2. Dotyczy to w szczególności małych organizacji i małych przedsiębiorstw, zgodnie z zaleceniem Komisji 96/280/WE⁽¹⁾ i przypadków, gdy nie występuje zmiana operacyjna w systemie zarządzania środowiskiem”.

Załącznik III pkt 3.4, w sprawie utrzymywania publicznego dostępu do informacji stwierdza: „Organizacja uaktualnia informację, wyszczególnioną w pkt. 3.2, a wszelkie zmiany są zatwierdzane co roku przez inspektora ochrony środowiska. Odstępstwa dotyczące częstotliwości wykonania aktualizacji mogą być dokonane w okolicznościach ustanowionych w wytycznych Komisji...”.

(¹) Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 4.

Postanowienie to zostało powtórzone w załączniku V pkt 5.6, który stwierdza, co następuje: „...Ponadto, nie rzadziej niż co 12 miesięcy, inspektor ochrony środowiska zatwierdza wszelkie uaktualnione informacje zawarte w oświadczeniu o środowisku. Odstępstwa od częstotliwości, z jaką aktualizacja ma być dokonywana, możliwe są w okolicznościach ustanowionych w wytycznych Komisji...”.

3.2 Wytyczne

Zazwyczaj oczekuje się corocznej aktualizacji informacji zawartych w oświadczeniu o środowisku i zatwierdzania zmian. Efektywniejszą pod względem kosztów i lepszą praktyką jest powiązanie zatwierdzania oświadczenia o środowisku z bieżącym programem inspekcji. Czas, pracochłonność i koszty zatwierdzania zależą od jakości systemu zarządzania danymi i informacjami oraz ich wyszukiwania zastosowanego w celu pobrania z niego oświadczenia o środowisku.

Zazwyczaj dane i informacje o wynikach działalności organizacji (załącznik III pkt 3.2 lit. e)) zmieniają się corocznie i muszą być uaktualnione w oświadczeniu o środowisku, chociaż zatwierdzaniu podlegają jedynie zmiany. Aktualizacja informacji w oświadczeniu o środowisku nie wymaga publikacji nowego oświadczenia o środowisku każdego roku, gdyż jest ona już publicznie dostępna. Celem EMAS jest zachęcenie do publicznego ujawnienia wiarygodnych informacji o udoskonaleniu wyników w zakresie ochrony środowiska. Może to zostać uczynione, na przykład, poprzez stworzenie osobnego dokumentu, oświadczenia o środowisku lub poprzez włączenie tych informacji do sprawozdania finansowego, w formie drukowanej lub na stronie internetowej. Patrz: odrębne wytyczne Komisji w sprawie oświadczenia o środowisku, wymienione w załączniku I do zalecenia Komisji 2001/680/WE ⁽¹⁾.

Pomimo iż w przypadku małych przedsiębiorstw i organizacji uaktualnione informacje nie muszą stanowić szczegółowo opracowanego, wyprodukowanego dużym kosztem dokumentu, rozporządzenie (WE) nr 761/2001 pozwala tym organizacjom na zwiększenie częstotliwości uaktualniania ich informacji i poddawania ich zatwierdzeniu. Jedynie te organizacje są zwolnione z obowiązku corocznego zatwierdzenia uaktualnionych informacji (patrz: przykłady poniżej), o ile w ich przypadku nie występują:

- poważne zagrożenia ekologiczne związane z ich działalnością, produktami i usługami,
- znaczące zmiany operacyjne w ich systemie zarządzania środowiskowego,
- istotne wymagania prawne dotyczące ich działalności, produktów i usług, lub
- istotne kwestie natury lokalnej,

w przypadku wystąpienia tego typu okoliczności inspektor ochrony środowiska wymagać będzie corocznego zatwierdzenia uaktualnionych informacji zawartych w oświadczeniu o środowisku.

Jeśli oświadczenia o środowisku nie aktualizuje się corocznie, wówczas aktualizacji dokonuje się w okresie nieprzekraczającym 36 miesięcy.

Przykłady:

- małe piekarnie
- przedszkola
- pojedyncze sklepy detaliczne

3.3 Zatwierdzanie wypisów z oświadczenia o środowisku

Organizacje mogą życzyć sobie używania wypisów z ich oświadczenia o środowisku w powiązaniu z logo EMAS. Przykłady obejmują:

- przedkładanie zatwierdzonych danych dotyczących emisji instytucjom regulującym kwestie ochrony środowiska,
- informacje o emisji dwutlenku węgla w ramach narodowych programów zmniejszenia skutków zmian klimatycznych,
- spełnienie wymagań prawnych dotyczących publicznego ujawnienia informacji dotyczących ochrony środowiska udziałowcom i systemom emerytalnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 247 z 17.9.2001, str. 3.

Używając logo z wypisami, organizacje korzystają jedynie z wypisów pochodzących z ostatniego zatwierzonego oświadczeniu o środowisku. Wypisy muszą być także zgodne z wymaganiami określonymi w załączniku III pkt 3.5 lit. a)–f), tj. istotne, znaczące, unikające informacji mogących wprowadzić w błąd.

Wypisy z oświadczenia o środowisku, używane z logo EMAS, należy zatwierdzać oddzielnie. Czas, wysiłek i koszt można zaoszczędzić, określając, które wypisy należy stosować, aby mogły być one zatwierdzone w tym samym czasie co oświadczenie o środowisku.

Informacje dotyczące używania logo można znaleźć w wytycznych Komisji zawartych w załączniku III do niniejszej decyzji.

4. CZĘSTOTLIWOŚĆ KONTROLI

4.1 Wymaganie

Załącznik II pkt 2.9 w sprawie częstotliwości kontroli stwierdza, co następuje:
„Częstotliwość audytów dla każdego działania jest różna i zależy od:

- a) charakteru, skali i złożoności działalności;
- b) znaczenia powiązanych wpływów na środowisko;
- c) znaczenia i pilności problemów wykrytych w następstwie wcześniejszych audytów;
- d) historii problemów związanych ze środowiskiem.

Organizacja określa własny program audytu środowiskowego i jego częstotliwość, biorąc pod uwagę wytyczne Komisji...”.

4.2 Cel

Celem tego wymagania jest zapewnienie opracowania programu kontroli, który dostarczy informacji, jakich kierownictwo potrzebuje do przeglądu wyników działalności organizacji w zakresie ochrony środowiska i skuteczności systemu zarządzania środowiskowego i do zaprezentowania, że system ten i wyniki pozostają pod kontrolą. Wymaganie to stanowić będzie także podstawę dla opracowania i ustalania przez inspektora ochrony środowiska programu inspekcji dla organizacji i ustalenia częstotliwości wizyt inspektora ochrony środowiska w organizacji.

4.3 Wytyczne

Dobłą praktyką przy opracowaniu programu kontroli jest dokonywanie kontroli działań, produktów i usług, które wywierają lub istnieje możliwość, że mogą wywierać, najbardziej znaczący wpływ na środowisko naturalne o wiele częściej niż inne czynniki o mniejszym znaczeniu. Organizacja powinna również przeprowadzać kontrolę, co najmniej w odstępach rocznych, gdyż pomoże to w wykazaniu jej zarządowi i inspektorowi ochrony środowiska, że organizacja kontroluje swoje istotne aspekty dotyczące ochrony środowiska.

ZAŁĄCZNIK III

WYTYCZNE W SPRAWIE UŻYWANIA LOGO EMAS

(Wszystkie odniesienia do załączników dotyczą załączników do rozporządzenia (WE) nr 761/2001, o ile wyraźnie nie stwierdzono inaczej)

1. ZASADY

Rozporządzenie odniesienia

Niniejsze wytyczne pozostają bez uszczerbku dla prawa Wspólnoty, przepisów prawa krajowego lub norm technicznych nie uregulowanych przepisami prawa wspólnotowego, w szczególności dyrektywą Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. W sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących reklamy wprowadzającej w błąd ⁽¹⁾ i obowiązków organizacji na podstawie tych przepisów i norm.

1.1 Cele logo EMAS

Jednym z kluczowych elementów rozporządzenia (WE) nr 761/2001 jest wprowadzenie różnych wariantów podawania informacji dotyczących ochrony środowiska do wiadomości udziałowców. Organizacje należy zachęcać, aby zdawały społeczeństwu, swoim klientom i konsumentom sprawozdania ze swoich działań podejmowanych w tym zakresie, stosując niniejsze dodatkowe warianty komunikacji.

Logo EMAS jest znakiem towarowym wprowadzonym rozporządzeniem (WE) nr 761/2001. Logo EMAS ma dla społeczeństwa i innych zainteresowanych stron stanowić wyraz:

- ustanowienia i wprowadzenia systemu zarządzania środowiskiem,
- systematycznej, obiektywnej i okresowej oceny funkcjonowania tego typu systemów,
- dostarczania informacji dotyczących wyników w zakresie ochrony środowiska i otwartego dialogu ze społeczeństwem i innymi zainteresowanymi stronami,
- aktywnego zaangażowania, włącznie z odpowiednim kształceniem pracowników,

ze strony organizacji, włącznie z przepisem dotyczącym zgodności z odpowiednim ustawodawstwem dotyczącym ochrony środowiska. W szczególności, logo wskazuje, że organizacja dostarcza publicznie dostępne, okresowe oświadczenia o środowisku, które zostały zatwierdzone przez niezależnego inspektora ochrony środowiska.

W tym kontekście, logo EMAS pełni potrójną funkcję:

- świadczy o rzetelności i wiarygodności informacji dostarczanych przez organizację w odniesieniu do jej wyników działalności w zakresie ochrony środowiska;
- wskazuje na zaangażowanie organizacji w doskonalenie wyników dotyczących ochrony środowiska i właściwe zarządzanie aspektami środowiskowymi;
- podnosi świadomość systemu wśród społeczeństwa, między zainteresowanymi stronami i organizacjami, które pragną poprawy swoich wyników w zakresie ochrony środowiska.

Zamiarem Wspólnoty jest zwiększenie wartości EMAS przez tworzenie, dla organizacji zarejestrowanych w EMAS, nowych i wiarygodnych możliwości zaprezentowania swoich wyników działalności w zakresie środowiska i zaangażowania w ochronę środowiska poprzez komunikację z zainteresowanymi stronami za pomocą szerokiego zakresu środków, jakie proponują niniejsze wytyczne.

1.2 Związek między logo EMAS a programem oznakowań ekologicznych (art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 761/2001)

Logo EMAS oznacza:

- dobrowolne działania podejmowane z własnej inicjatywy przez zarejestrowane organizacje w celu ciągłej poprawy swoich wyników w zakresie ochrony środowiska w stopniu wykraczającym poza wymagania regulacyjne,

⁽¹⁾ Dz.U. L 250 z 19.9.1984, str. 17.

- funkcjonujący system zarządzania środowiskowego realizujący cele ustanowione przez organizację, oraz
- fakt, że informacje zawarte np. w oświadczeniu o środowisku, są wiarygodne i zostały zatwierdzone przez akredytowanego inspektora ochrony środowiska specjalistę ds. ochrony środowiska.

W odróżnieniu od logo EMAS, programy oznakowań ekologicznych produktów i usług mają inne cechy charakterystyczne:

- są one, ze swej istoty, selektywne, a zatem wskazują na twierdzenia poszczególnych produktów, działań i usług, opartych tymi etykietami, w porównaniu do tych, które tych etykiet nie zawierają;
- wskazują na spełnienie kryteriów ekologicznych ustanowionych przez osobę trzecią, które to kryteria spełniają tylko niektóre produkty w jakości zgodnej z wymaganiami rynku;
- definicja odpowiednich kryteriów zostaje ustalona w wyniku zatwierdzenia (najczęściej w sposób urzędowy) procedury konsultacyjnej.

Programy oznakowań ekologicznych dostarczają istotnych informacji pod względem aspektów ochrony środowiska związanych z produktami i usługami.

Logo EMAS nie oznacza żadnej z tych cech charakterystycznych, ani nie jest używane w sposób, który prowadzi do jego mylnego skojarzenia z tymi cechami.

Obowiązkiem organizacji, inspektorów ochrony środowiska i właściwych organów jest uniknięcie pomylenia logo EMAS z ekologicznymi etykietami produktów. W tym celu, organizacja musi starannie wybierać informacje, które chce przekazać i opracować narzędzia komunikacji w celu uniknięcia pomyłki. Do obowiązków inspektora ochrony środowiska należy ocena aktualności i rzetelności komunikatu, jaki ma dotrzeć do klienta, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku III pkt 3.2 i 3.5 i zgodnie z jego obowiązkami określonymi w załączniku V.

2. WYMAGANIA OKREŚLONE W ROZPORZĄDZENIU (WE) NR 761/2001

2.1 Odpowiednie przepisy prawa

a) Artykuł 8 („logo”) określa:

- warunki, na jakich może być używane logo EMAS, a konkretnie wymagania bieżącej rejestracji w systemie EMAS (ust. 1),
- pięć różnych możliwości jego użycia (ust. 2) oraz
- przypadki, w których nie powinno ono być używane, a mianowicie na produktach lub ich opakowaniach i w powiązaniu z roszczeniami porównawczymi (ust. 3).

b) Załącznik III pkt 3.5 „Publikowanie informacji” przewiduje możliwość informacji publicznej poza oświadczeniami o środowisku i w lit. a)–f) wyszczególnia wymagania, które muszą być spełnione w przypadku, gdy wybrane informacje są opracowywane i wykorzystywane przy użyciu logo EMAS. Załącznik III pkt 3.5 wymaga, aby informacje te były:

- dokładne i niewprowadzające w błąd,
- uzasadnione i sprawdzalne,
- właściwe i stosowane w odpowiednim kontekście lub okolicznościach,
- reprezentatywne dla całości działalności danej organizacji w zakresie ochrony środowiska,
- tak podane, aby uniknąć błędnej interpretacji,
- istotne w odniesieniu do ogólnego wpływu organizacji na środowisko.

Organizacje uwzględniają wymagania załącznika III pkt 3.5 lit. a)–f) także podczas wykorzystywania logo EMAS na reklamach produktów, działań i usług, jak objaśniono w sekcji 5 niniejszych wytycznych.

- c) Załącznik IV „Minimalne wymagania dla logo” określa dwie formy logo: jedna wskazująca na „zweryfikowane zarządzanie środowiskowe” (wersja 1), i druga wskazująca na „zatwierdzone informacje dotyczące ochrony środowiska” (wersja 2). W obu przypadkach należy podać numer rejestracyjny organizacji.

Zgodnie z załącznikiem IV, format logo może zostać zmieniony w sytuacjach określonych w pkt. 2.2 niniejszych wytycznych.

2.2 Wykorzystanie logo dla promocji systemu EMAS

Uznano potrzebę wykorzystania logo dla promocji systemu EMAS. W tym kontekście użycie słów „Zatwierdzone informacje” lub „Zweryfikowane zarządzanie środowiskowe” było by niewłaściwe, podobnie jak użycie numeru rejestracyjnego. Dlatego też, dla promocji EMAS można używać logo w następującym formacie:

dla następujących celów, na przykład:

- materiały promocyjne (znaczkę itp.);
- artykuły dziennikarskie;
- wytyczne Komisji;
- książki, publikacje na temat EMAS;

z zastrzeżeniem, że:

- logo nie jest używane w powiązaniu z nazwą organizacji, oraz
- nie stwarza wrażenia rejestracji w systemie lub że użytkownik logo w tej formie nie wnosi żadnych roszczeń ekologicznych dotyczących swoich działań, produktów i usług.

2.3 Funkcje logo w różnych typach informacji (art. 8 i załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 761/2001)

Wersja 1 logo wskazuje na fakt, że organizacja posiada system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami EMAS, wersja 2 wskazuje, że szczególne informacje, do których logo jest przypisane, zostały poddane aktualizacji w ramach EMAS.

Artykuł 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie EMAS określa pięć różnych wariantów wykorzystania logo:

- a) na zatwierdzonych informacjach, jak opisuje załącznik III pkt 3.5, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszych wytycznych. W tym przypadku logo wskazuje, że informacja pochodzi z zatwierdzonego oświadczenia o środowisku i spełnia wymagania załącznika III pkt 3.5 (wersja 2);
- b) na zatwierdzonych oświadczeniach o środowisku: podkreśla uczestnictwo w systemie i wskazuje, że treść oświadczenia została zatwierdzona (wersja 2);
- c) na papierze firmowym zarejestrowanych organizacji (wersja 1);

- d) na informacjach reklamujących uczestnictwo organizacji w EMAS: wskazuje na fakt, że organizacja uczestniczy w EMAS. Wersja 1 logo może np. być używana na tablicach, budynkach, strona internetowych, zaproszeniach itp.;
- e) na/w reklamach produktów, działań i usług, jedynie na warunkach określonych w niniejszych wytycznych, które zapewniają, że logo nie zostanie pomyłone z ekologicznymi etykietami produktów (wersja 2).

We wszystkich tych przypadkach musi występować wyraźny związek z nazwą organizacji.

Użytkownicy logo z organizacji zarejestrowanych w EMAS powinni pamiętać o tym, aby nie było żadnych nieporozumień ze strony społeczeństwa w wyniku stosowania logo. Na przykład, żadna organizacja nie może używać logo w sposób wprowadzający w błąd społeczeństwo, twierdząc, że właśnie sporządziła coś „podobnego” do rozporządzenia EMAS lub na swój własny sposób „zgodnie” z rozporządzeniem.

Używanie logo w oświadczeniu na papierze firmowym objęte jest rozporządzeniem (EWG) nr 1836/93 ⁽¹⁾ Kilka nowych zastosowań logo dopuszcza rozporządzenie (WE) nr 761/2001 — przypadki te zostaną omówione w kolejnych punktach.

3. WYTYCZNE W SPRAWIE UŻYWANIA LOGO NA WYBRANYCH INFORMACJACH Z OŚWIADCZENIA O ŚRODOWISKU (art. 8 ust. 2 lit. a) i załącznik III pkt 3.5 do rozporządzenia nr 761/2001)

3.1 Wymogi ogólne

Użycie logo (wersja 2) w związku z wybranymi informacjami musi spełniać wymagania wymienione w załączniku III pkt 3.5.

Istnieje szeroki zakres możliwych formatów publikacji, takich jak:

- broszury informacyjne,
- arkusze danych,
- ulotki,
- ogłoszenia w gazetach,
- rozdziały dotyczące środowiska naturalnego w publikacjach o innej tematyce,
- strony internetowe itp., oraz
- ogłoszenia w TV.

Odpowiednie wykorzystanie logo nie zależy od środków technicznych użytych do prezentacji informacji. Ogólnym wymogiem, jaki musi być spełniony w razie zastosowania logo w wymienionych przypadkach, jest:

Uczynić widoczną informację, do której odnosi się logo!

Jeżeli treść całej publikacji pokrywa się z oświadczeniem o środowisku i została zatwierdzona przez inspektora ochrony środowiska, logo można użyć w dowolny sposób uznany za odpowiedni (na przykład na stronie tytułowej, w nagłówku reklamy, jako tło graficzne tekstu itp.).

Informacje zatwierdzone należy wyraźnie odróżnić od reszty tekstu (na przykład ramką, innym układem, kolorem, rozmiarem lub użytą czcionką), jeżeli:

- stanowią one jedynie część innej publikacji (na przykład o tematyce technicznej lub handlowej), lub
- zostały zaprezentowane w związku z innymi, niezatwierdzonymi informacjami dotyczącymi środowiska (na przykład jeden blok w ramach większego tekstu lub jeden rozdział sprawozdania z działalności przedsiębiorstwa itp.).

(¹) Dz.U. L 168 z 10.7.1993, str. 1, uchylone rozporządzeniem (WE) nr 761/2001.

Logo należy umieścić w sposób umożliwiający jego wyraźne przypisanie do informacji zatwierdzonych.

3.2 Przykłady

Następujące przykłady ilustrują zasady określone w pkt. 3.1 niniejszych wytycznych dla zarejestrowanych organizacji. We wszystkich przypadkach określonych jako „dozwolone”, należy spełnić kryteria wymienione w załączniku III pkt 3.5 a)–f). W przypadkach określonych jako „niedozwolone” wskazano naruszone kryteria określone w załączniku III pkt 3.5.

Nr	Przykład	Status
1.	Logo (wersja 2) na nagłówku zestawienia właściwych i zatwierdzonych danych dotyczących działalności organizacji sporządzonego dla władz	Dozwolone
2.	Logo (wersja 2) umieszczone na sprawozdaniu dla pracowników zawierającym jedynie zatwierdzone informacje dotyczące funkcjonowania systemu zarządzania środowiskowego	Dozwolone
3.	Logo (wersja 2) na okładce broszury dla klientów i dostawców, treść zaczerpnięto z zatwierzonego oświadczenia o środowisku	Dozwolone
4.	Logo (wersja 2) wewnątrz rocznego sprawozdania dotyczącego ochrony środowiska organizacji holdingowej, która obejmuje zarejestrowane i niezarejestrowane podmioty zależne; umieszczone w nagłówku rozdziału w sprawie zatwierzonego systemu zarządzania środowiskowego w niektórych, wyraźnie oznaczonych jako zarejestrowane w EMAS częściach organizacji	Dozwolone
5.	Logo (wersja 2) na okładce sprawozdania spółki dotyczącego ochrony środowiska, części spółki nie zostały zarejestrowane	Niedozwolone z powodu naruszenia załącznika III pkt 3.5 lit. a), d), e) i f)
6.	Logo (wersja 2) na okładce sprawozdania z działalności handlowej (organizacja w pełni zarejestrowana)	Niedozwolone z powodu naruszenia załącznika III pkt 3.5 lit. a), d), e) i f)
7.	Logo (wersja 2) jako tło graficzne dla zestawienia zatwierdzonych środowiskowych danych w sprawozdaniu z działalności	Dozwolone
8.	Logo (wersja 2) jako tło graficzne dla zatwierdzonej porady dla klientów w sprawie właściwego zbytu produktu	Dozwolone
9.	Logo (wersja 2) obok zatwierdzonych informacji dotyczących ochrony środowiska na stronie internetowej organizacji	Dozwolone
10.	Logo (wersja 2) obok zatwierzonego oświadczenia umieszczonego na samochodzie ciężarowym zarejestrowanej spółki dystrybucyjnej obok nazwy spółki, na której widnieje napis: „W latach 1995-1998 zmniejszyliśmy średnie zużycie benzyny przez silnik Diesel w naszych ciężarówkach o 20 % do xy litrów na 100 km”	Dozwolone
11.	Logo (wersja 2) obok oświadczenia umieszczonego na ciężarówce, na której widnieje logo marki firmowej detalisty „Nasza dystrybucja jest przyjazna dla środowiska”	Niedozwolone z powodu naruszenia załącznika III pkt 3.5 lit. a), b), c), d), e) i f)
12.	Logo (wersja 2) na stronie zawierającej zatwierdzone wymagania informacyjne dla dostawców objętych katalogiem detalisty	Dozwolone

4. WYTYCZNE DOTYCZĄCE UŻYWANIA LOGO W REKLAMACH UCZESTNICTWA ORGANIZACJI W SYSTEMIE

(art. 8 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 761/2001)

4.1 Wymogi ogólne

Użycie logo (wersja 1) zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. d) ma na celu poinformowanie społeczeństwa i stron zainteresowanych o tym, że organizacja jest zarejestrowana. W związku z tym konieczne jest, aby logo zostało w wyraźny i jednoznaczny sposób przypisane wyłącznie do zarejestrowanej organizacji. Należy unikać mylenia z organizacjami niezarejestrowanymi w EMAS.

Zarejestrowane organizacje i pracujące na ich rzecz agencje informacyjne i PR nie mogą stwarzać wrażenia, że to właśnie te agencje same spełniły wymagania EMAS, jeśli nie jest to prawdą.

4.2 Przykłady

Niniejsze przykłady ilustrują wyżej wymienione zasady dotyczące zarejestrowanych organizacji.

Nr	Przykład	Status
1.	Logo (wersja 1) na okładce broszury informacyjnej (niezawierającej informacji dotyczących środowiska) (organizacja w pełni zarejestrowana)	Dozwolone
2.	Logo (wersja 1) na okładce sprawozdania z działalności organizacji (organizacja nie w pełni zarejestrowana)	Niedozwolone, gdyż wymagana jest pełna rejestracja
3.	Logo (wersja 1) na okładce sprawozdania z działalności organizacji (organizacja nie w pełni zarejestrowana)	Dozwolone
4.	Zbiornik na zarejestrowanym obiekcie z namalowanym logo (wersja 1)	Dozwolone
5.	Logo (wersja 1) w gazecie jako tło graficzne wspólnej reklamy dwóch spółek ogłaszających swoją współpracę w zakresie ochrony środowiska wzdłuż łańcucha dostaw (jedna jest zarejestrowana, druga nie)	Niedozwolone, gdyż stwarza się wrażenie, że obie spółki są zarejestrowane w EMAS
6.	Logo (wersja 1) na katalogu detalisty, umieszczone obok wykazu nazw dostawców (z których niektórzy nie są zarejestrowani)	Niedozwolone, gdyż stwarza się wrażenie, że wszyscy dostawcy są zarejestrowani w EMAS
7.	Logo (wersja 1) umieszczone obok drzwi wejściowych samolotu wyprodukowanego przez zarejestrowanego producenta, eksploatowanego przez niezarejestrowane linie lotnicze	Niedozwolone, gdyż stwarza się wrażenie, że samolot jest eksploatowany w ramach EMAS przez linie lotnicze
8.	Logo (wersja 1) umieszczone na autobusie obok nazwy zarejestrowanego przedsiębiorstwa transportu publicznego eksploatującego autobus	Dozwolone
9.	Logo (wersja 1) obok nazwy zarejestrowanej organizacji na pojazdach tej organizacji	Dozwolone
10.	Logo (wersja 1) na tablicy przy wejściu do zarejestrowanego domu towarowego	Dozwolone
11.	Logo (wersja 1) na formularzach używanych przez zarejestrowane władze publiczne	Dozwolone

5. WYTYCZNE DOTYCZĄCE UŻYWANIA LOGO NA LUB W REKLAMACH PRODUKTÓW, DZIAŁAŃ I USŁUG (art. 8 ust. 2 lit. e)), (art. 8 ust. 2 lit. a) + b) oraz załącznik III pkt 3.5)

5.1 Wymogi ogólne

Rozporządzenie (WE) nr 761/2001 kładzie silniejszy nacisk na bezpośrednie kwestie związane z ochroną środowiska w porównaniu z rozporządzeniem (EWG) nr 1836/93. Wśród tych kwestii główną rolę odgrywają cechy charakterystyczne produktów, działań i usług. Celem rozporządzenia jest zachęcenie organizacji do wydawania informacji dotyczących ich wyników działalności w zakresie ochrony środowiska w powiązaniu z ich produktami oraz do wykorzystywania swoich narzędzi marketingowych do propagowania celów EMAS. To obejmuje aspekty ekologiczne pośrednio związane z produktem, jak również bezpośrednie cechy charakterystyczne produktu — pod warunkiem, że zostały one zatwierdzone przez inspektora ochrony środowiska.

W żadnym wypadku nie można używać samego logo w reklamach produktów, działań i usług (jak oznakowania ekologicznego). Konieczny jest wyraźny, widoczny związek z zatwierdzoną informacją. Zatwierdzone informacje należy odróżnić od innych przedstawionych informacji.

Informacje, których dotyczy logo, należy wybrać zgodnie z zasadami wymienionymi w załączniku III pkt 3.5 a)–f).

Zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. e) w powiązaniu z lit. a) i d) zezwala się na użycie logo EMAS w celu:

- poinformowania o uczestnictwie organizacji w EMAS (wersja 1),
- podkreślenia faktu, że produkt, działalność lub usługa zostały zrealizowane przez organizację zarejestrowaną w EMAS (wersja 1), oraz
- zwiększenia wiarygodności zatwierdzonych informacji bezpośrednio lub pośrednio związanych z produktami, działaniami i usługami (wersja 2).

Konieczny jest wyraźny, widoczny związek z zatwierdzoną informacją. Wszystkie działania odpowiadające informacjom dostarczonym wraz z logo muszą być pod kontrolą zarządu zarejestrowanej organizacji.

Logo można używać na wiele różnych sposobów, jak np.:

- w drukowanych reklamach produktów (np. w gazetach, katalogach itp.),
- w instrukcjach obsługi,
- w innych środkach masowego przekazu (np. w TV, na stronach internetowych itp.),
- na półkach, regałach, w przypadku, gdy produkty, działania lub usługi prezentowane są klientom,
- na stoiskach wystawowych itp.

Organizacja używająca logo musi sprawować kontrolę nad sposobem prezentacji logo, za co ponosi odpowiedzialność. Należy wyraźnie określić związek między logo a działalnością, produktem lub usługą, których logo dotyczy.

O tym, czy użycie logo jest dozwolone, decyduje nie techniczny sposób jego prezentacji, lecz treść dostarczonych informacji. W każdym przypadku należy uściślić, do jakiej informacji organizacja się odnosi.

a) Informacje pośrednio związane z produktem, działalnością lub usługą:

W przypadku, gdy logo (wersja 2) ma na celu wskazanie jednej z następujących, właściwych, zatwierdzonych informacji, powinno zostać umieszczone w reklamie lub ogłoszeniu i być uznane jako informacja dotycząca szczególnych, zatwierdzonych cech charakterystycznych zarządzania środowiskowego organizacji:

- cechy charakterystyczne przebiegu odpowiednich procesów produkcji,
- charakterystyka zarządzania środowiskowego organizacji,

- polityka ochrony środowiska, cele i zadania,
- ogólne dane dotyczące wyników działalności w zakresie ochrony środowiska.

Stwierdzenia dotyczące aspektów ekologicznych, niemające wystarczającego pokrycia w zarządzaniu środowiskowym organizacji, nie są dozwolone.

b) Informacje bezpośrednio dotyczące produktu, działalności lub usługi:

W przypadku, gdy logo (wersja 2) ma na celu wskazanie jednej z następujących, właściwych, zatwierdzonych informacji, powinno zostać umieszczone w reklamie lub ogłoszeniu i być uznane jako informacja dotycząca szczególnych, zatwierdzonych cech charakterystycznych produktu:

- związane ze środowiskiem cechy samego produktu, działalności lub usługi,
- charakterystyka produktu w fazie jego użycia lub po wykorzystaniu,
- udoskonalenia w zakresie wpływu produktów lub usług na środowisko,
- związana z produktem lub usługą polityka ochrony środowiska, cele i zadania,
- dane dotyczące wyników w zakresie ochrony środowiska odnoszące się do produktu, działalności lub usługi.

Stwierdzenia dotyczące aspektów ekologicznych, niemające wystarczającego pokrycia w zarządzaniu środowiskowym organizacji, nie są dozwolone.

Należy respektować trzy podstawowe ograniczenia w użyciu logo. Nie wolno używać logo:

- na produktach i ich opakowaniach,
- w związku z porównawczymi twierdzeniami dotyczącymi produktów, działalności lub usług konkurencji, oraz
- w reklamach produktów bez wyraźnej informacji/wskazania cech charakterystycznych dla organizacji lub samego produktu, którego dotyczy reklama.

Logo EMAS jako takie nie dostarcza żadnych informacji dla konsumenta (jak w przypadku oznakowań ekologicznych), ale wskazuje zatwierdzony status przekazanych informacji. Innymi słowy, stanowi „dowód wiarygodności informacji”, a nie „dowód wyższości produktu”.

Dodatkowo, we wszystkich przypadkach, gdy dla danego produktu, działalności lub usługi funkcjonuje system ekologicznego etykietowania (tj. w przypadku, gdy zostały ustanowione wymagania odnośnie systemów UE znakowania lub etykietowania ekologicznego), zastosowanie mają następujące wymagania:

- organizacja i inspektor ochrony środowiska są zobowiązani przedsięwziąć niezbędne, szczególne przepisy, przewidziane w wyżej wymienionych zasadach ogólnych i zilustrowanych przykładami, aby uniknąć nieporozumień wynikających z pomylenia logo z istniejącymi oznakowaniami ekologicznymi;
- organizacje i inspektorzy ochrony środowiska rozważą właściwe dla produktu kryteria oznakowania ekologicznego, sprawdzając informacje, które mają być dostarczone, pod kątem ich zgodności z wymaganiami załącznika III pkt 3.5 a)–f),
- należy rozważyć wszystkie systemy etykietowania ekologicznego, które są właściwe dla rynku, na którym będzie używane logo;
- w żadnym wypadku nie dopuszcza się czynienia odniesień do kryteriów ustanowionych dla odpowiednich etykiet ekologicznych.

5.2 Przykłady

Następujące przykłady ilustrują zasady określone w pkt 5.1 niniejszych wytycznych. We wszystkich przypadkach określonych jako „dozwolone” kryteria wyrażone w załączniku III pkt 3.5 a)–f) muszą zostać spełnione. W przypadkach określonych jako „niedozwolone” wskazane zostały kryteria wyrażone w załączniku III pkt 3.5, które zostały naruszone.

Nr	Przykład	Status
1.	Logo (wersja 1) w reklamie obok zatwierdzonej informacji „wyprodukowano przez organizację zarejestrowaną w EMAS”	Dozwolone
2.	Logo (wersja 1 lub 2) obok zatwierdzonej informacji „produkt ekologicznie najwyższej klasy w porównaniu z produktami alternatywnymi”	Niedozwolone z powodu naruszenia załącznika III pkt 3.5 lit. a), b), c), d), e) i f)
3.	Logo (wersja 2) obok zatwierdzonej informacji „Od 1996 do 1999 r. oszczędności energii w produkcji zwiększono o 20 %”	Dozwolone
4.	Logo (wersja 1 lub 2) umieszczone na zdjęciu produktu bez dalszych informacji	Niedozwolone z powodu niebezpieczeństwa pomylecia z etykietą produktu
5.	Logo (wersja 2) obok zatwierdzonej informacji „W 1988 r. 60 % naszych dostawców było zarejestrowanych w EMAS”	Dozwolone
6.	Logo (wersja 2) umieszczone obok zatwierdzonej informacji: „Corocznie uaktualniane oświadczenie o środowisku jest dostępne w...”	Dozwolone
7.	Logo (wersja 2) obok zatwierdzonej informacji „Ilość energii zużywanej przez produkt zmniejszono o 10 % w porównaniu z modelem z roku 1997”	Dozwolone
8.	Logo (wersja 2) obok zatwierdzonego oświadczenia banku wyjaśniającego zintegrowanie aspektów ekologicznych z kryteriami inwestycyjnymi banku	Dozwolone
9.	Logo (wersja 2) obok zatwierdzonego oświadczenia w katalogu detalisty, wymieniającego kryteria dotyczące ochrony środowiska naturalnego ustalone dla jego dostawców	Dozwolone
10.	Logo (wersja 2) na oświadczeniu w katalogu detalisty stwierdzającego „Od 1998 r. wpływ na środowisko naturalne towarów z naszych półek zmniejszył się o 20 %”	Niedozwolone z powodu naruszenia załącznika III pkt 3.5 lit. a), b), c) i e)
11.	Logo (wersja 2) obok zatwierdzonej informacji stwierdzającej: „redukcja hałasu o 10 % w porównaniu z modelem z roku 1997”. Istnieje oznakowanie ekologiczne, wymagające poziomów hałasu niższych niż osiągnięte w eksploatacji produktu. Uwzględniono kryteria oznakowania ekologicznego	Dozwolone
12.	Logo (wersja 2) obok zatwierdzonej informacji stwierdzającej zmniejszenie o 20 % w 1999 r. ilości skarg z powodu odoru z rzeźni, w porównaniu z 1998 r.	Dozwolone
13.	Logo (wersja 2) obok oświadczenia rafinerii stwierdzającej zmniejszenie ilości zużywanego papieru o 10 % na tonę wyprodukowanej benzyny	Niedozwolone z powodu naruszenia załącznika III pkt 3.5 lit. d) i f)
14.	Logo (wersja 1 lub 2) obok fotografii niezarejestrowanego ośrodka wypoczynkowego w katalogu zarejestrowanego biura turystycznego	Niedozwolone, gdyż organizacja, której przypisuje się logo (ośrodek), nie jest zarejestrowana
15.	Logo (wersja 2) na stronie 2 katalogu biura turystycznego, zawierającej zatwierdzone informacje dotyczące środków podjętych w dziedzinie stałego rozwoju turystyki	Dozwolone
16.	Logo (wersja 2) w reklamie zakładów papierniczych, zawierającej zatwierdzone informacje dotyczące wymagań odnośnie dostawców usług w za kresie zarządzania lasami	Dozwolone
17.	Logo (wersja 2) obok zatwierdzonej informacji w czasopiśmie pokładowym linii lotniczych	Dozwolone

Nr	Przykład	Status
18.	Logo (wersja 2) w reklamie papieru chłonnego obok oświadczenia „Osiągnęliśmy recykling odpowiadający wymaganiom »Blue Angel«”	Niedozwolone z powodu naruszenia wymagań niniejszych wytycznych (pkt 5.1)
19.	Logo (wersja 2) w reklamie lodówki, stwierdzającej „Przekroczyliśmy wymagania oznakowania ekologicznego UE o 10 %”	Niedozwolone z powodu naruszenia wymagań niniejszych wytycznych (pkt 5.1)
20.	Logo (wersja 2) w reklamie komputera zawierającego części dostarczane przez niezarejestrowane firmy, stwierdzającej „Wpływ na środowisku naturalne w cyklu życia zredukowany w ramach EMAS”	Niedozwolone z powodu naruszenia załącznika III pkt 3.5 lit. a), b), e) i f)